

РЕШЕНИЕ

№ 163, 29.05.2019г., гр.Исперих,

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

на четиринадесети май, две хиляди и деветнадесета година,
в открито заседание, в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЕЛИЦА БОЯДЖИЕВА-ГЕОРГИЕВА

при секретаря Наталия Тодорова
като разгледа докладваното от Съдията
гр.дело № 848 по описа за 2018г.,
за да се произнесе взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.45 от ЗЗД.

Производството е образувано по постъпила искова молба вх.№ 4069/30.10.2018г. от М.Й., роден на ***г. в Република Турция, с постоянен адрес ***, действащ чрез упълномощен адвокат Т.Ч.,***, **съдебен адрес:*****, ул."Преслав" № 24, ет.3, кантора 11, против З.И.А., ЕГН-***** ***, като претендира да бъде осъдена да заплати на ищеца сумата от 7 529.95 (седем хиляди петстотин двадесет и девет лева и деветдесет и пет стотинки) – обезщетение за нанесените му от ответницата имуществени вреди в резултат на извършено от нея от средата на м.ноември 2012г. до 10.12.2012г. продължавано престъпление измама по чл.209, ал.1 във вр. с чл.26, ал.1 от НК, ведно със законната лихва върху претендираната сума, считано от датата на увреждането – 10.12.2012г. до окончателното изплащане на обезщетението. Твърди, че ответницата е осъдена за горното престъпление с влязла в сила присъда № 153/11.12.2013г. по НОХД № 220/2013г. на РС-гр.Исперих, като ѝ е наложено наказание „Лишаване от свобода“ за срок от 1 (една) година, изтърпяването на което е отложено, на основание чл.66, ал.1 от НК за изпитателен срок от 3 (три) години. До момента нанесените на ищеца имуществени вреди не са му възстановени от ответницата, с което обосновава и правния си интерес от водения иск за непозволено увреждане. Претендира за направените по делото разноски.

В срока за писмен отговор на исковата молба по реда на чл.131 от ГПК, ответницата З.И.А., ЕГН-***** ***, редовно уведомена, не представя такъв. Не заявява становище по иска, не прави искания и възражения, не сочи доказателства.

В съдебно заседание ищецът не се явява, като от неговия процесуален представител е постъпило писмено становище в което заявява, че поддържа исковата претенция и моли по същество същата да бъде изцяло уважена. Заявяват увеличаване на размера на иска, което е допуснато от съда.

В съдебно заседание ответницата не се явява, за нея се явява упълномощен процесуален представител, който моли претенцията на ищеца да бъде отхвърлена като неоснователна и недоказана.

Съдът, след като се запозна с представените по делото писмени и гласни доказателства, намира за установена следната фактическа обстановка : Ответницата живеела в село Вазово, област Разградска. Ответникът М.Й. е турски гражданин, живущ ***, Република Турция. Дватама се запознали по телефона в средата на месец ноември 2012г., като ищецът бил потърсен от ответницата. Дватама започнали да разговарят и да поддържат връзка по мобилни телефони. Ответницата З.А. излъгала ответника, че живее в град Силистра и че желае да отиде при него в град Анкара, за да се сприятелят и да сключат брак. Ищецът предложил той да дойде при нея в България, но а. отхвърлила предложението му и двамата се уговорили тя да тръгне за Република Турция с автобус. На 10.12.2012г. около 10.00ч. ответницата се обадила по телефона на М.Й. и му казала, че се намира на ГКПП „Капитан Андреево“, но не може да влезе в Турция, тъй като трябвало като гаранция за престоя си да има 650 евро. Тя помолила ищеца да ѝ изпрати тази сума. С паричен превод с контролен №МТС №0988979310/10.12.2012г. Й. изпратил на А. чрез международната система за експресни парични преводи „Уестърн Юнион“ сумата от 700.00 евро, която тя получила същия ден в гр.Разград в офис на ЕТ"Ники – Светлана Александрова", подагент на ОББ АД. След получаване на сумата З.А. отново се обадила по телефона на ищеца и този път му казала, че са ѝ нужни още 1300 евро за банкова гаранция през митницата, тъй като щяла да остане при него три месеца. Дала телефона си на мъж, който се представил пред Й. за митнически служител и същият потвърдил думите на А.. С нов паричен

превод с контролен №МТС №5233903360/10.12.2012г. М.Й. изпратил на ответницата А. чрез „Уестърн Юнион“ сумата от 1300.00 евро, която тя получила същия ден в град Исперих в офис на „Ивас-Варна“ ЕООД, подагент на Търговска банка ДАД. Малко след получаване на сумата ответницата отново се обадила по телефона на ищеца и този път му поискала още 1850 евро, които и били необходими за да заплати свои неплатени здравни осигуровки. А. плачела и обяснявала че автобуса чакал само нея, но без плащане на здравните осигуровки няма да я пуснат да премине границата. Отново думите иш били потвърдени по телефона от непознат мъж и непозната жена. Ищецът и предложил А. да остане в България и той да отиде при нея, но тя отказала с мотива, че е избягала от дома си. Ищецът изпратил нов паричен превод с контролен №МТС №5073891627/10.12.2012г. чрез „Уестърн Юнион“ като с него била изпратена сумата от 1850.00 евро. З.А. получила тази сума същия ден в град Кубрат в офис на ЕТ„Колинс – Кольо Митев“, подагент на Търговска банка ДАД. Малко след изтегляне на сумата А. отново се обадила на ищеца и му обяснила, че докато бягала към автобуса била ограбена. Ищецът Й. й указал да остане на хотел и тръгнал за България. А. го излъгала, че е отседнала в хотел „Принцес“ в град Свиленград. На следващият ден ищецът отишъл в град Свиленград, установил, че такъв хотел не съществува и разбрал, че е измамен. Чрез адвокат подал жалба в полицията.

Във връзка с описаната фактическа обстановка е било образувано досъдебно производство, а впоследствие е протекло и съдебно наказателно производство по НОХД № 220/ 2013 година по описа на Районен съд – Исперих, което е приключило с влязла в сила 30.12.2013г. Присъда № 153/ 11.12.2013г., с която съдът е признал ответницата З.И.А. за ВИНОВНА в това, че от средата на месец ноември 2012г. до 10.12.2012г., в град Разград, в град Исперих, област Разград, в село Веселец и в град Кубрат, област Разград, при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, е възбудила и поддържала заблуждение у М.Й., турски гражданин, живущ в Р Турция, че ще отиде да живее при него в Анкара, Р Турция, за което са й необходими парични средства, за да премине през границата, които тя няма, в резултат на което той й превел пари, с което му е причинила имотна вреда в общ размер на 3 850.00 евро, равняващи се на 7 529.95 лева, с което е осъществил от обективна и субективна страна съставът на престъпление по чл.209, ал.1, във вр. с чл.26 ал.1 от НК, поради което на посоченото правно основание и в условията на чл.373, ал.2 от НПК, във вр. с чл.58а ал.1, чл.36 и чл.54 от НК я осъдил на наказание “Лишаване от свобода” за срок от 1 /една/ година, чието изтърпяване на осн. чл.66, ал.1 от НК било отложено за изпитателен срок от Три години.

В настоящото производство е назначена съдебно-счетоводна експертиза, която дава заключение, че размерът на претърпените от ищеца имуществени вреди в резултат на престъпното деяние възлизат на сумата 7968.06лв., която включва 3850 евро преводи и 224 евро такси за преводите.

С оглед изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи : Предявеният иск се явява основателен и доказан и като такъв следва да бъде уважен изцяло. Безспорно в производството се доказаха елементите на фактическият състав по чл.45 от ЗЗД. Издадената Присъда № 153/ 11.12.2013г. по НОХД № 220/ 2013 година по описа на Районен съд – Исперих доказва виновно противоправно поведение осъществено от страна на ответницата, вследствие на което на ищецът са били причинени имуществени вреди. Доказана е и причинно-следствената връзка между поведението на ответницата и настъпилата за ищеца Й. имуществена вреда. Съдът кредитира заключението на приетата в настоящото производство съдебно-счетоводна експертиза досежно размера на причинената имуществена щета. Същата частично се припокрива с посочената в наказателното производство, като се доказват, обаче, и вреди в по-висок размер, предвид доказаните реализирани от ищеца евро такси във връзка с преводите, които също се явяват щета.

Следва да бъде постановено решение, по силата на което ответницата З.И.А. да бъде осъдена да заплати на ищеца М.Й. сумата 7968.06лв. представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди в резултат на непозволено увреждане произтичащо от осъществено престъпно деяние по чл.209, ал.1, във вр. с чл.26 ал.1 от НК, изразяващо се в това че от средата на месец ноември 2012г. до 10.12.2012г., в град Разград, в град Исперих, област Разград, в село Веселец и в град Кубрат, област Разград, при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, З.И.А. е възбудила и поддържала заблуждение у М.Й., турски гражданин, живущ в Р Турция, че ще отиде да живее при него в Анкара, Р Турция, за което са й необходими парични средства, за да премине през границата, които тя няма, в резултат на което той й превел пари, с което му е причинила имотна вреда в посочения по-горе размер, за което ответницата е призната за виновна и осъдена с влязла в законна сила на 30.12.2013г. Присъда № 153/ 11.12.2013г. по НОХД № 220/ 2013 година по описа на Районен съд – Исперих.

С оглед изхода на делото на ищеца на осн. чл.78, ал.1 от ГПК се следват реализираните в процеса разноски – обща сума в размер на 320.00/триста и двадесет лева/, включваща заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 170.00 /сто и седемдесет лева/ и възнаграждение за вещо лице в размер на 150.00 /сто и петдесет лева/.

Воден от изложеното съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА на осн. чл.45 от ЗЗД З.И.А., ЕГН-***** *** ДА ЗАПЛАТИ на М.Й., роден на ***г. в Република Турция, с постоянен адрес ***, действащ чрез упълномощен адвокат Т.Ч.,**, **съдебен адрес:*****, кантора 11 сумата 7968.06 /седем хиляди деветстотин шестдесет и осем лева и шест стотинки/, ведно със законната лихва от датата на довършване на деликта – 10.12.2012г. до окончателното изплащане на сумата, представляваща обезщетение за претърпени имуществени вреди от осъществено престъпно деяние по чл.209, ал.1, във вр. с чл.26 ал.1 от НК, изразяващо се в това че от средата на месец ноември 2012г. до 10.12.2012г., в град Разград, в град Исперих, област Разград, в село Веселец и в град Кубрат, област Разград, при условията на продължавано престъпление, с цел да набави за себе си имотна облага, З.И.А. е възбудила и поддържала заблуждение у М.Й., турски гражданин, живущ в Р Турция, че ще отиде да живее при него в град Анкара, Република Турция, за което са й необходими парични средства, за да премине през границата, които тя няма, в резултат на което той ѝ превел пари, с което му е причинила имотна вреда в посочения по-горе размер, за което ответницата е призната за виновна и осъдена с влязла в законна сила на 30.12.2013г. Присъда № 153/ 11.12.2013г. по НОХД № 220/ 2013 година по описа на Районен съд – Исперих.

ОСЪЖДА на осн. чл.78, ал.1 от ГПК З.И.А., ЕГН-***** ДА ЗАПЛАТИ на М.Й., роден на ***г. за разноски по делото сумата 320.00/триста и двадесет лева/, включваща заплатено адвокатско възнаграждение в размер на 170.00 /сто и седемдесет лева/ и възнаграждение за вещо лице в размер на 150.00 /сто и петдесет лева/.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от съобщаването му на страните пред въззивна инстанция Окръжен съд – Разград.

РАЙОНЕН СЪДИЯ :